

RĂSPUNSURILE COMISIEI EUROPENE LA RAPORTUL SPECIAL AL CURȚII DE CONTURI EUROPENE:

„REGULARITATEA CHELTUIELILOR ÎN CADRUL POLITICII DE COEZIUNE A UE: NIVELUL DE EROARE MINIM ESTIMAT PE CARE COMISIA ÎL PREZINTĂ ANUAL NU ESTE FINAL”

Observații introductive ale Comisiei:

În cadrul gestiunii partajate aplicabile în domeniul coeziunii, în pofida acceptării anuale a conturilor programelor care contribuie la îmbunătățirea răspunderii de gestiune, programele de cheltuieli ale UE sunt multianuale prin concepție, iar sistemele de control și ciclurile de gestiune aferente acoperă, de asemenea, mai mulți ani. Acest lucru înseamnă că erorile pot fi detectate în orice moment al ciclului programului, uneori după câțiva ani de la efectuarea plății. Erorile pot fi corectate în același an sau în anii următori, până la momentul închiderii care are loc la sfârșitul ciclului de viață al programelor, pentru a atinge un nivel rezidual de eroare sub 2 % pentru toate programele de-a lungul timpului.

Strategiile de control au, prin urmare, caracter multianual și sunt diferențiate în funcție de riscuri. Autoritățile statelor membre raportează în fiecare an controalele pe care le efectuează cu privire la utilizarea fondurilor UE la nivel național și regional și cu privire la buna gestiune financiară a programelor lor. Pentru raportare se utilizează un pachet de asigurare care cuprinde o declarație de gestiune, un raport anual de control conținând o rată de eroare bazată pe eșantioane reprezentative și o opinie de audit cu privire la legalitatea și regularitatea cheltuielilor. Această raportare constituie baza pentru acceptarea de către Comisie a conturilor programelor și pentru constituirea asigurării.

În rapoartele anuale de activitate (RAA), directorii generali raportează cu privire la rezultatele obținute, la funcționarea sistemelor lor de control intern și la gestiunea financiară, ținând seama de asigurarea furnizată de statele membre în cadrul gestiunii partajate. Raportul anual de activitate conține declarația de asigurare a directorului general. Directorii generali, în calitate de ordonatori de credite delegați, au obligația de a furniza asigurări pentru fiecare program operațional.

Comisia a conceput în consecință sistemul său de asigurare pentru politica de coeziune. Comisia consideră că acest sistem, bazat pe examinarea activității autorităților naționale de audit pentru fiecare program în parte și pe o nouă reevaluare activității de audit la fața locului pentru o selecție de programe, în principal pe baza riscurilor, asigură o bază solidă pentru a obține o asigurare rezonabilă cu privire la legalitatea și regularitatea cheltuielilor subiacente din fiecare cont.

Indicatorul-cheie de performanță agregat privind legalitatea și regularitatea (ICP 5) raportat în fiecare an în rapoartele anuale de activitate este un interval bazat pe o medie ponderată a ratelor de eroare confirmate pentru toate programele individuale, luând în considerare toate informațiile disponibile la momentul respectiv și incluzând un nivel maxim de risc, care reflectă eventuale riscuri suplimentare care nu au fost confirmate încă prin probe de audit și care sunt încă în curs de evaluare la data semnării RAA. În plus, Comisia poate în continuare să efectueze audituri și să pună în aplicare orice corecții financiare suplimentare necesare după acceptarea conturilor și semnarea RAA.

Instrucțiunile și orientările detaliate pentru servicii și evaluarea calității de către serviciile centrale asigură faptul că informațiile și datele conținute în RAA reprezintă o sursă relevantă și fiabilă pentru estimarea intervalului de risc pentru bugetul UE în Raportul anual privind gestiunea și performanța (RAGP). În plus, RAGP face obiectul unui proces riguros de pregătire și de luare a deciziilor, în cadrul căruia serviciile centrale primesc orientări detaliate privind conținutul și structura acestuia din partea Consiliului pentru gestiunea corporativă, acesta fiind unitatea de la cel mai înalt nivel în cadrul structurii de guvernare corporativă a Comisiei.

REZUMAT

V. Comisia observă că estimarea sa privind nivelul de eroare (ICP) prezentat în rapoartele anuale de activitate ale DG REGIO și DG EMPL pentru 2019 și 2020 este exprimată sub forma unui interval care include un risc maxim. Deși se situează sub nivelul de eroare estimat de Curte, pentru ultimii doi ani acest interval se încadrează în intervalul calculat de Curte pentru declarația sa de asigurare.

Prin urmare, Comisia este convinsă că ICP și valoarea maximă a acestuia publicate în RAA reflectă o estimare rezonabilă și corectă a ratelor de eroare pentru fiecare program și cumulativ pentru toate programele, pe baza tuturor informațiilor disponibile la momentul semnării RAA (a se vedea răspunsurile Comisiei la punctele 51 și 85).

VI. Într-adevăr, cadrul de reglementare pentru perioada 2014-2020 separă în mod explicit aspectele legate de legalitate și regularitate de acceptarea conturilor. În consecință, în prezența unei opinii de audit fără rezerve din partea autorității de audit, Comisia trebuie să accepte conturile, indiferent de statutul legalității și regularității cheltuielilor subiacente. După acceptarea conturilor, Comisia își continuă activitatea cu privire la orice aspecte nesoluționate legate de legalitate și regularitate, cu respectarea deplină a condițiilor de reglementare. Comisia poate întrerupe întotdeauna plata soldului (dacă este pozitiv) sau, mai frecvent, poate emite imediat ordinul de recuperare rezultat și poate iniția o procedură de corecție financiară, de exemplu ca urmare a verificărilor sale privind regularitatea. Comisia consideră că, după acceptarea conturilor, aceste măsuri ulterioare protejează în mod adecvat bugetul UE (a se vedea răspunsul Comisiei la punctul 77).

Comisia observă că, în perioada 2021-2027, regulamentul o obligă să respingă conturile prezentate în cazul în care acestea conțin o rată de eroare reziduală rămasă mai mare de 2 %.

VII. Comisia încearcă să găsească un echilibru între obiectivele sale (asigurarea), mijloacele (resursele și timpul disponibil) de care dispune pentru atingerea obiectivelor și numărul de pachete de asigurare/programe care urmează să fie revizuite.

Comisia subliniază utilitatea examinărilor documentare pe care le efectuează pentru fiecare program în parte în fiecare an.

Această abordare este deosebit de eficientă pentru programele despre care s-a constatat că raportează rate de eroare scăzute fiabile, de la an la an. Pe baza unei evaluări aprofundate a calității și a exhaustivității informațiilor furnizate în pachetele de asigurare, precum și pe baza experienței cumulate a Comisiei cu autoritățile de audit și cu programele, examinările documentare permit atingerea unui anumit nivel de asigurare pentru toate programele operaționale. Acestea sunt completate, acolo unde este necesar, de misiuni de stabilire a faptelor și, în unele cazuri, de o analiză aprofundată a documentelor de lucru. De asemenea, examinările documentare permit identificarea riscurilor având în vedere noile reefectuări ale auditurilor la fața locului (a se vedea răspunsurile Comisiei la punctele 25, 26 și 30).

VIII. Astfel cum se menționează în strategia de audit a Comisiei, activitatea de audit se concentrează asupra autorităților de audit cărora Comisia nu a fost încă în măsură să le acorde un nivel adecvat de încredere, în cazul cărora s-a efectuat o examinare limitată până în prezent sau au apărut noi riscuri. În plus, de-a lungul timpului, este nevoie și de implicarea altor autorități de audit în activitatea de audit.

Noua direcție comună de audit pentru coeziune (DAC) se va asigura că procesul de elaborare a viitoarelor planuri de audit va fi documentat în mod suficient.

IX. În cadrul auditurilor sale de conformitate, atunci când identifică erori suplimentare în eșantioanele reefectuate, Comisia evaluează în mod sistematic dacă astfel de erori pot reapărea în restul eșantionului autorității de audit și solicită activități suplimentare de audit, dacă este necesar. Cât timp această evaluare și orice verificări conexe sunt în desfășurare, RTER raportată în RAA ca parte a

indicatorului-cheie de performanță ia în considerare această incertitudine în cadrul riscului maxim comunicat.

X. Prin urmare, Comisia este convinsă că ICP și valoarea maximă a acestuia publicate în RAA reflectă o estimare rezonabilă și corectă a ratelor de eroare pentru fiecare program și cumulativ pentru toate programele, pe baza tuturor informațiilor disponibile la momentul semnării RAA.

XI. Prima liniuță – Comisia nu acceptă această recomandare de a propune modificări legislative în ceea ce privește procentul reținut la plată.

Comisia consideră că noua condiție introdusă în RDC pentru perioada 2021-2027 consolidează deja protecția bugetului UE (a se vedea răspunsul Comisiei la recomandarea 1).

A doua liniuță – Comisia acceptă parțial această recomandare.

În conformitate cu obiectivele sale, Direcția comună de audit pentru coeziune consolidează în prezent suplimentar documentarea și procesul de revizuire a activității desfășurate (a se vedea răspunsul Comisiei la recomandarea 2).

A treia liniuță – Comisia acceptă parțial această recomandare.

Comisia va continua să prezinte în RAA, după modelul informațiilor mai detaliate furnizate în RAA 2020, modul în care sunt formulate rezervele pentru programe sau părți ale programelor (a se vedea răspunsul Comisiei la recomandarea 3).

A patra liniuță – Comisia acceptă parțial această recomandare.

Consiliul pentru gestiunea corporativă, aflat la vârful structurii de guvernare corporativă a Comisiei, supraveghează pregătirea RAGP și, prin urmare, este organismul adecvat pentru a furniza orientări consolidate cu privire la conținutul raportului (a se vedea răspunsul Comisiei la recomandarea 4).

INTRODUCERE

07. Comisia este de acord că prima linie de apărare împotriva erorilor o constituie controalele de gestiune și că acestea ar trebui să fie mai eficace în prevenirea și detectarea erorilor în primă instanță. În fiecare an, DG REGIO și DG EMPL raportează în rapoartele lor anuale de activitate (RAA) că o mare parte din sistemele de gestiune și control funcționează și nu declanșează rate de eroare ridicate (89 % și, respectiv, 82 % din programe pentru DG REGIO și, respectiv, DG EMPL în rapoartele lor anuale de activitate pe 2020). De asemenea, Curtea nu detectează nicio eroare în auditurile sale cu privire la eșantioane de operațiuni, în fiecare an, pentru o serie de programe care raportaseră rate de eroare scăzute (sub 1 %).

10. În practică, activitatea de audit a Comisiei ca parte a ciclului său anual de control include examinarea rapoartelor de audit al sistemelor naționale, o evaluare documentară aprofundată a tuturor rapoartelor anuale de control (parte a pachetelor de asigurare), misiuni de stabilire a faptelor și audituri la fața locului. Activitatea de audit îi permite Comisiei să confirme ratele de eroare raportate pentru majoritatea programelor până la următorul RAA, cu excepția cazurilor în care auditurile sunt încă în desfășurare.

În plus, conform RDC, Comisia are posibilitatea de a efectua audituri în temeiul cadrului multianual în termen de trei ani de la anul în care cheltuielile au fost introduse în conturile anuale.

11. Regulamentul [articolul 139 alineatul (1)] prevede efectuarea de către Comisie a unei examinări a documentelor prezentate de statul membru (pachetul de asigurare, inclusiv conturile). Acceptarea conturilor se bazează pe o opinie de audit fără rezerve privind conturile furnizată de autoritatea de

audit în pachetul de asigurare, cu excepția cazului în care Comisia are dovezi concrete ale faptului că opinia de audit referitoare la conturi nu este fiabilă [articolul 139 alineatul (2) din RDC].

Răspunsul comun al Comisiei la punctele 12 și 13:

Examinările documentare ale Comisiei pot fi completate, de asemenea, de misiuni de stabilire a faptelor pentru a clarifica îndoielile exprimate în cursul examinării documentare a raportului anual de control și a opiniei de audit. În cursul unor astfel de misiuni de stabilire a faptelor, în unele cazuri a fost introdusă progresiv o reefectuare limitată a auditurilor privind anumite operațiuni, pentru a se obține o asigurare suplimentară cu privire la fiabilitatea erorilor raportate. Acest lucru nu aduce atingere riscurilor identificate care sunt luate în considerare în evaluarea riscurilor efectuată de Comisie și poate conduce la audituri formale de conformitate cu o reefectuare a auditurilor pe eșantioane de operațiuni.

Auditurile de conformitate pot implica, de asemenea, reefectuarea auditurilor de sistem, atunci când apar îndoieli specifice. Metodologia Comisiei pentru auditurile de conformitate a evoluat, de asemenea, în timp, pentru a include totodată (chiar înainte de restricțiile de deplasare a persoanelor impuse de criza provocată de pandemia de COVID), reefectuarea documentară a auditurilor operațiunilor, pe lângă posibilitatea reefectuării auditurilor tradiționale la fața locului.

14. În conformitate cu recomandarea nr. 4 a Curții din raportul său anual pe 2017, indicatorul-cheie de performanță al Comisiei privind legalitatea și regularitatea este principala rată de eroare raportată în RAA, pe baza conturilor pentru care ciclul de audit al Comisiei este, în mare măsură, finalizat și fără a ține seama de plățile în avans efectuate către instrumente financiare.

De asemenea, Comisia prezintă în RAA și în RAGP riscul la momentul plății și riscul la închidere pentru cheltuielile relevante ale fondurilor și direcțiile generale de punere în aplicare, pe baza RTER stabilite la nivelul programelor operaționale. În cele din urmă, în RAGP, Comisia prezintă, de asemenea, riscurile la momentul plății pentru cele trei fonduri combinate (a se vedea RAGP 2020, volumul III, anexa 5, pagina 190), pentru a răspunde recomandării specifice nr. 4 din raportul anual al Curții pe 2017.

15. Comisia este de acord că, în fiecare an, erori suplimentare rămân nedetectate și, prin urmare, neraportate într-o serie de pachete de asigurare prezentate de autoritățile de audit. Totuși, Comisia evaluează fiabilitatea autorităților de audit nu numai pe baza ratelor de eroare recalculat (care pot fi influențate de erori individuale care au un impact statistic important), ci și pe baza unei serii de criterii care, dacă nu sunt evaluate în mod satisfăcător, reflectă prezența unor deficiențe sistemice în activitatea lor și în sistemele de control (a se vedea, de asemenea, răspunsul Comisiei la punctele 6.14 și 6.15 din Raportul anual pe 2018 al Curții de Conturi Europene). În plus, Comisia și Curtea găsesc, de asemenea, pachete de asigurare pentru care nu este detectată nicio eroare suplimentară în eșantionul de audituri reefectuate. Prin urmare, Comisia concluzionează că situația variază de la un program la altul și de la an la an, în funcție de complexitatea aspectelor în cauză și de raportările din RAA privind fiabilitatea activității desfășurate de autoritățile de audit (a se vedea paginile 41 și, respectiv, 47 din RAA pe 2020 ale DG REGIO și DG EMPL).

OBSERVAȚII

21. Cadrul de reglementare pentru perioada 2014-2020 [în special articolul 139 alineatul (5) din RDC] separă în mod explicit aspectele legate de legalitate și regularitate de acceptarea conturilor. În consecință, Comisia trebuie să accepte conturile programelor, și anume integralitatea, exactitatea și veridicitatea informațiilor contabile prezentate în conturi, chiar și în cazul în care sunt identificate cheltuieli neconforme cu reglementările semnificative. Comisia observă că Curtea de Conturi

Europeană emite, de asemenea, opinii separate cu privire la fiabilitatea conturilor UE și la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente.

Acceptarea conturilor programului de către Comisie poate conduce la o plată a soldului (dacă este pozitivă) sau, mai frecvent ca urmare a sistemului de plăți în avans ridicate, la un ordin de recuperare. Comisia poate totuși întrerupe plata soldului conturilor acceptate (dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 83 din RDC) și/sau poate lansa o procedură de corecție financiară în conformitate cu articolele 144 și 145 din RDC. Prin urmare, activitatea Comisiei continuă după acceptarea conturilor cu privire la orice aspecte nesoluționate privind legalitatea și regularitatea, iar Comisia trebuie să aplice măsuri corective atunci când sunt identificate nereguli, în conformitate cu cadrul de reglementare. Comisia consideră că, în pofida deblocării procentului de 10 % reținut, aceste măsuri ulterioare protejează bugetul UE.

De asemenea, trebuie remarcat faptul că, în cazul în care acceptarea conturilor duce la recuperarea soldului (din cauza unei prefinanțări care depășește cheltuielile certificate în conturi), Comisia poate emite imediat ordinul de recuperare pentru astfel de sume, fără a aștepta finalizarea altor proceduri legate de aspecte privind legalitatea și regularitatea. În aceste cazuri, interesele financiare ale UE sunt astfel mai bine protejate datorită acestei recuperări imediate.

Caseta 1 - Acceptarea conturilor cu un nivel semnificativ de eroare

În exemplul citat de Curte, opinia de audit cu rezerve privind pachetul de asigurare din perioada 2017-2018, emisă de autoritatea de audit, conținea rezerve cu privire la toate cele trei elemente ale opiniei (conturi, legalitate/regularitate și sistemul de gestiune și control) din cauza unei rate de eroare totale reziduale ridicate (RTER 8,54 %).

Comisia a clarificat autorității de audit că, în conformitate cu dispozițiile legale [articolul 127 alineatul (5) litera (a) și articolele 139 alineatele (2) și (5) din RDC], autoritatea de audit ar trebui să își exprime opinia cu privire la conturi numai în ceea ce privește integralitatea, exactitatea și veridicitatea acestora. Legalitatea și regularitatea cheltuielilor din conturi (exprimate prin RTER) sunt abordate în cadrul altor elemente ale opiniei de audit.

În urma examinării pachetului de asigurare, Comisia a acceptat conturile (întrucât au fost îndeplinite condițiile legale relevante), a emis ordinul de recuperare rezultat din calcularea soldului și a lansat procedura de corecție financiară necesară.

22. Comisia este obligată prin dispozițiile legale (articolele 99 și 102 din RDC 2021/1060 pentru perioada 2021-2027) să comunice statelor membre, până la 31 mai, dacă acceptă sau nu conturile prezentate până la data de 15 februarie a aceluiași an.

Din cauza acestor constrângeri de timp, Comisia nu are posibilitatea de a finaliza evaluarea fiabilității ratelor de eroare raportate, în special atunci când trebuie să efectueze audituri la fața locului. Acesta este motivul pentru care cadrul juridic [articolul 70 alineatul (2) din RDC pentru perioada 2021-2027] stabilește un interval de trei ani calendaristici de la acceptarea conturilor, în care cheltuielile în cauză pot face obiectul auditurilor Comisiei. În plus, pot fi lansate măsuri corective în orice moment după acceptarea conturilor și deblocarea plăților reținute (a se vedea răspunsul Comisiei la punctul 21).

Răspunsul comun al Comisiei la punctele 25 și 26:

Examinarea documentară de către Comisie, în proporție de 100 %, a rapoartelor anuale de control și a opiniilor de audit primite se bazează pe informațiile furnizate în pachetul de asigurare, ținând seama de cunoștințele cumulate și de activitatea de audit anterioară desfășurată cu privire la autoritatea de audit și la programul operațional în cauză (inclusiv auditurile proprii ale Comisiei, auditurile Curții și rapoartele de audit ale sistemelor naționale).

Examinarea documentară implică, de asemenea, comunicarea cu autoritățile de audit ale programelor pentru a clarifica informațiile din rapoartele anuale de control, eventual completate de misiuni de stabilire a faptelor pentru a analiza în continuare informațiile cu autoritatea de audit. Prin urmare, acest proces poate include o examinare a unor documente de lucru ale autorității de audit și reefectuarea documentară a unor elemente ale auditurilor operațiunilor. Într-adevăr, chiar dacă metodologia Comisiei pentru examinări documentare și misiuni de stabilire a faptelor nu s-a referit în mod explicit la evaluarea sau verificarea regularității operațiunilor individuale sau a elementelor de cheltuieli până în 2020, o astfel de evaluare/verificare a fost, de asemenea, efectuată anterior în multe cazuri în practică.

Examinarea documentară permite verificarea metodologiei de eșantionare și ajustarea ratelor de eroare raportate, indiferent de sursa erorii (cuantificarea erorilor, proiectarea erorilor detectate, nivelul corecțiilor raportate, remediarea unor erori etc.). Toate aceste probleme identificate și constatările combinate permit Comisiei să recalculeze o rată de eroare mai precisă decât cea raportată, dacă este necesar. Acest lucru se realizează în fiecare an, într-o serie de programe. De exemplu, pentru pachetele de asigurare primite în 2020, DG REGIO a fost în măsură să recalculeze riscul rezidual raportat pentru 19 programe, pe baza informațiilor combinate din auditurile proprii și din examinarea documentară extinsă a pachetelor de asigurare (a se vedea pagina 47 și nota de subsol 104 din RAA al DG REGIO). Această examinare documentară a ratelor de eroare reziduală raportabile a condus astfel la o recalculare a ratei medii de eroare la 2,1 %, în loc de 1,2 %, raportată de autoritățile responsabile de programe din cadrul FEDR/FC.

Cu toate acestea, examinarea documentară nu este concepută pentru a examina toate documentele justificative aferente și pentru a evalua pe deplin regularitatea cheltuielilor. În pofida măsurilor suplimentare luate de Comisie, de exemplu misiunile de stabilire a faptelor, fiind conștientă de această limitare inerentă a examinării documentare, Comisia completează această examinare cu activități de audit suplimentare axate pe testarea de fond la nivelul operațiunilor și al elementelor de cheltuieli pentru un eșantion de pachete de asigurare selectat în principal pe baza evaluării riscurilor.

27. În ceea ce privește conținutul listei de verificare a Comisiei pentru evaluarea a aproximativ 800 de rapoarte de audit al sistemelor naționale primite în fiecare an, Comisia consideră că întrebările din lista sa de verificare sunt specifice și vizează evaluarea calitativă a elementelor importante ale rapoartelor, cum ar fi amploarea testelor de control, coerența dintre aspectele detectate și concluziile la care s-a ajuns, caracterul adecvat al recomandărilor propuse și acțiunile subsecvente etc.

Pe baza discuțiilor anterioare cu Curtea referitoare la această constatare, Comisia a actualizat recent această listă de verificare, adăugând instrucțiuni suplimentare pentru auditori cu privire la evaluarea care trebuie efectuată și la informațiile care trebuie comunicate pentru a justifica pe deplin răspunsurile da/nu, menținând în același timp sarcina administrativă la un nivel proporțional.

28. Comisia confirmă RTER în RAA pe baza tuturor informațiilor disponibile la momentul respectiv ca urmare a activității documentare și/sau de audit la fața locului efectuate. Se preconizează că RTER pot fi ajustate ca urmare a auditurilor de conformitate, în special atunci când, în cursul examinării documentare, Comisia a identificat riscuri importante legate de activitatea autorității de audit și de fiabilitatea ratelor de eroare raportate și a decis să desfășoare activități suplimentare de audit la fața locului pentru a aborda aceste riscuri.

30. Comisia trebuie să realizeze un echilibru între obiective (asigurare), mijloacele de realizare a acestora (resursele și timpul disponibil) și numărul de pachete de asigurare/programe care urmează să fie examinate (peste 300 de pachete de asigurare care acoperă 418 programe). Aceste examinări documentare reprezintă prima etapă a procesului de audit; acestea acoperă în proporție de 100 % pachetele de asigurare prezentate de statele membre. Pe baza experienței cumulate a Comisiei în ceea ce privește autoritățile și programele de audit și rezultatele auditurilor anterioare, acestea oferă un

anumit nivel de asigurare pentru toate programele operaționale și pentru cheltuielile aferente. Ele pot aborda, de asemenea, unele aspecte legate de legalitate și regularitate (a se vedea, de asemenea, răspunsul Comisiei la punctele 25 și 26).

În plus, atunci când un program a raportat o rată de eroare scăzută de la un an la altul, iar Comisia sau Curtea, în activitatea sa de reeectare a auditurilor, nu a detectat erori suplimentare, o examinare documentară permite obținerea unei asigurări suficiente potrivit căreia rata scăzută de eroare raportată este, de asemenea, fiabilă într-un an ulterior în curs de evaluare.

Acest lucru este ilustrat în cazul celui mai mare program al FEDR/FC, cu privire la care Curtea nu a raportat nicio eroare în ultimii doi ani în cadrul activității sale reeectare a auditurilor. Pentru un astfel de program, o examinare documentară a raportului anual de control este suficientă, iar repetarea reeectării auditurilor de către Comisie în fiecare an nu ar constitui o utilizare eficientă a resurselor de audit.

33. Neconcordanțele observate de Curte în aplicarea metodologiei de evaluare a riscurilor (atribuirea de puncte pentru riscuri specifice) nu au avut consecințe negative asupra rezultatelor generale ale evaluării riscurilor efectuate de Comisie. După simularea punctajelor de risc utilizând intervalul corect de valori, Comisia a stabilit că punctajul global de risc pentru autoritățile de audit individuale nu s-ar fi schimbat în mod semnificativ, iar concluziile cu privire la planul de audit ar rămâne aceleași. Totuși, această constatare a Curții a fost abordată și, într-adevăr, evaluarea calității în cadrul exercițiului de evaluare a riscurilor a fost consolidată în 2020, inclusiv verificarea atentă a atribuirii punctelor corecte în toate cazurile.

Răspunsul comun al Comisiei la punctele 34 și 35:

Orice evaluare a riscurilor este un exercițiu *ex-ante* care evaluează probabilitatea și impactul riscurilor potențiale pe baza raționamentului profesional și a tuturor informațiilor disponibile la momentul respectiv.

Evaluarea riscurilor efectuată de Comisie cu privire la autoritățile de audit nu acoperă numai ratele de eroare, ci și calitatea activității unei autorități de audit în alte domenii, inclusiv auditurile de sistem și auditurile conturilor. De asemenea, sunt luați în considerare factori care au legătură, de exemplu, cu poziția autorității de audit în cadrul sistemelor de gestiune și control și de capacitatea administrativă a acesteia.

În consecință, revizuirea ratelor de eroare în urma auditurilor de conformitate nu modifică neapărat concluziile evaluării riscurilor. Comisia consideră că, în general, rezultatele auditurilor sale de conformitate au confirmat concluziile evaluării riscurilor efectuate de aceasta.

36. Exercițiul de evaluare a riscurilor ghidează elaborarea planului de audit, dar nu este un criteriu unic și exclusiv care trebuie luat în considerare la elaborarea planului de audit. De exemplu, Comisia a inclus o autoritate de audit cu risc scăzut în planul său de audit pentru 2019 din cauza sumelor mari declarate Comisiei, justificând astfel pe deplin această includere.

Astfel cum se menționează în strategia de audit a Comisiei, activitatea de audit se concentrează asupra autorităților de audit cărora Comisia nu a fost încă în măsură să le acorde un nivel adecvat de încredere, în cazul cărora s-a efectuat o examinare limitată până în prezent sau au apărut noi riscuri.

Cu toate acestea, în conformitate cu standardele internaționale de audit și cu recomandările anterioare ale Curții, trebuie realizat, de asemenea, un anumit nivel de activitate de audit și pentru alte autorități de audit, ceea ce va asigura acoperirea în timp a principalelor autorități de audit. Prin urmare, deși elementul de risc este principalul factor care determină domeniul de aplicare al activității sale de audit, Comisia ia în considerare, de asemenea, elementul de acoperire. În această situație s-a aflat, în

mod specific, DG EMPL în 2019, când a decis să extindă în timp sfera de acoperire a autorităților de audit din cadrul FSE.

Comisia va consolida în continuare documentarea procesului său decizional pentru stabilirea planului său de audit, astfel încât să asigure că legăturile cu rezultatele evaluării riscurilor, precum și cu alte criterii luate în considerare sunt prezentate și explicate în mod clar.

38. În ceea ce privește cele două cazuri semnalate de Curte, Comisia observă că, într-un caz, problema are un impact financiar limitat asupra riscului rezidual, astfel cum a fost recalculat de Comisie, și că al doilea caz poate necesita o evaluare suplimentară, astfel cum se explică în răspunsurile sale la punctele 39 și 40.

39. Comisia este de acord că acordul de grant al proiectului conținea condiții neclare pentru opțiunea simplificată în materie de costuri aplicabilă (și anume, trimiterea la un temei juridic care nu corespunde procentului indicat din rata forfetară) și includea o trimitere la articolul 68 primul paragraf litera (b) din RDC. Pe această bază, beneficiarului ar fi trebuit să i se plătească o rată forfetară de 15 % din costurile directe eligibile cu personalul în loc de 25 % din costurile directe aplicabile (care a fost schema pe care autoritatea de management intenționa să o reutilizeze din programul Orizont 2020 pentru proiecte de cercetare și dezvoltare). Auditul Comisiei ar fi trebuit să constate această discrepanță.

Această diferență în ceea ce privește proiectul are însă un impact minor asupra ratei de eroare a programului, având în vedere că auditul Comisiei a identificat o neregulă gravă cu privire la acest program, cu un impact mult mai semnificativ (majorând rata de eroare cu mult peste 2 %, a se vedea descrierea acestui aspect în caseta 2).

40. În cel de al doilea caz invocat de Curte, Comisia recunoaște că nu a analizat grupul și nici contractele de exploatare la momentul auditului, deoarece codul CAEN al beneficiarului era 93293 (Alte activități recreative și distractive, și nu transport, care face obiectul ajutoarelor de stat). Cu toate acestea, în cazul în care o întreprindere desfășoară mai multe activități, ajutorul regional poate fi acordat pentru activități economice care nu sunt excluse în temeiul articolului 13 din RGECA dacă activitățile sunt clar separate una de cealaltă. De asemenea, în cazul în care operatorii plătesc un preț de piață pentru dreptul de a exploata navele, un avantaj la acest nivel poate fi exclus. Prin urmare, nu se poate concluziona, în această etapă, că ajutorul a adus beneficii activității de transport efectuate de operatori și, prin urmare, nu era eligibil în temeiul normelor privind ajutoarele de stat.

Comisia va finaliza evaluarea necesară în cooperare cu autoritățile naționale pentru a concluziona cu privire la eligibilitatea cheltuielilor.

41. Comisia observă că, în cazul unei rate de eroare comune raportate pentru un program multifonduri, direcția generală poate decide să utilizeze fie rata de eroare comună, fie rata specifică fiecărui fond, dacă aceasta din urmă este disponibilă (astfel cum a procedat DG EMPL în acest caz particular). Întrucât rezultatele auditului de conformitate al DG REGIO au afectat doar FEDR, DG EMPL a considerat că nu are niciun motiv să modifice rata de eroare raportată pentru FSE.

Crearea DAC va contribui la armonizarea abordării adoptate de cele două direcții generale în astfel de cazuri (rata de eroare comună va fi utilizată pentru ambele direcții generale în cazul unui eșantion comun).

Caseta 2 – Audit de conformitate – eșantion comun de patru programe operaționale care acoperă FEDR și FSE

În cazul prezentat de Curte, autoritatea de audit a utilizat, într-adevăr, un eșantion statistic stratificat pentru două programe FEDR și două programe FSE. Prin stratificare, autoritatea de audit ar putea raporta o rată reprezentativă pentru fiecare fond și la nivel global pentru toate cele patru programe.

Auditul Comisiei (DG REGIO) a detectat o neregulă aferentă FEDR în legătură cu infrastructura feroviară, cu un impact semnificativ asupra stratului FEDR și, prin urmare, și asupra ratei de eroare comune (majorând rata de eroare reziduală cu mult peste 2 %). Având în vedere că respectiva constatare privind FEDR nu a fost relevantă pentru FSE în ceea ce privește asigurarea, DG EMPL a considerat mai adecvată utilizarea ratei de eroare a FSE, în timp ce DG REGIO a recalculat rata de eroare comună utilizată de autoritatea de audit.

După cum se indică la punctul 41, abordarea va fi pe deplin armonizată în viitoarele RAA.

43. Comisia este de acord că, menținând procedurile administrative proporționale, documentația de audit ar trebui îmbunătățită pentru unele dosare și se va asigura că toți auditorii respectă cerințele în vigoare.

45. În general, autoritățile statelor membre pun în aplicare corecțiile recomandate de Comisie în rapoartele sale de audit, în urma unui schimb de argumente în cadrul procedurilor contradictorii, pentru a putea utiliza posibilitatea prevăzută în RDC de a reutiliza fondurile astfel eliberate pentru alte proiecte eligibile [articolul 145 alineatul (5) din RDC].

În caz contrar, Comisia are obligația, în temeiul regulamentului, de a lansa o procedură de corecție financiară și de a iniția o nouă procedură contradictorie cu statul membru cu privire la corecțiile individuale sau extrapolate necesare (articolele 85, 144 și 145 din RDC). O decizie de corecție financiară a Comisiei reduce alocarea programului.

46. În temeiul articolului 75 alineatul (2a) din RDC, Comisia trebuie să își finalizeze raportul de audit în termen de 3 luni, pe baza informațiilor de care dispun auditorii în etapa respectivă, chiar dacă statul membru nu acceptă constatările Comisiei.

În cazul unui dezacord continuu, Comisia trebuie să evalueze, în faza de monitorizare, toate informațiile suplimentare sau faptele noi furnizate de statul membru ca răspuns la raportul final de audit, întrucât Comisia are obligația de a coopera loial cu statele membre, astfel cum a reamintit Curtea de Justiție a Uniunii Europene în numeroase hotărâri privind procedurile de corecție financiară ale Comisiei. Acest lucru poate necesita consultări interne suplimentare cu direcțiile generale competente.

Același lucru este valabil și pentru monitorizarea de către Comisie a rezultatelor auditului Curții de Conturi Europene, atunci când statele membre furnizează elemente de probă suplimentare în acest proces.

Caseta 3 – Ratele de eroare finale nu sunt definitive

Observația descrisă de Curte în caseta 3 se referă la o atribuire directă neeligibilă a unui proiect, care a fost reclasificată de Comisie de la o eroare aleatorie la o eroare sistemică în etapa de monitorizare a auditului, pe baza informațiilor suplimentare furnizate de autoritățile naționale. Aceste informații clarifică faptul că, urmând abordarea autorității de management, orice astfel de proiect (și anume, proiect clasificat drept proiect-pilot și finanțat în cadrul asistenței tehnice) ar urma să fie atribuit direct, ceea ce, în opinia Comisiei, reflectă o problemă sistemică în activitatea autorității de management. Autoritățile de management și de audit au confirmat, de asemenea, că, până în prezent, un singur astfel de proiect fusese declarat Comisiei. Prin urmare, Comisia a reevaluat constatarea ca fiind eroare sistemică, și nu aleatorie.

Autoritățile naționale au delimitat această eroare sistemică în cadrul populației date care face obiectul auditului și au convenit să aplice o rată de corecție de 100 % în cererea de plată ulterioară și să pună capăt practicii incorecte. În consecință, Comisia a recalculat ratele de eroare, ținând seama de această eroare sistemică delimitată, în conformitate cu orientările Comisiei privind eşantionarea și tratarea

erorilor, reflectând, de asemenea, principiul proporționalității în temeiul tratatului și al RDC (articolul 85 din RDC).

Prin urmare, Comisia susține că este corect și proporțional să nu se extrapoleze această eroare la toate cheltuielile declarate pentru program și că RTER, astfel cum a fost prezentată în raportul său final de audit, a trebuit să fie revizuită în consecință.

47. Comisia recunoaște că procedurile de corecție financiară sunt îndelungate și complexe, din motive explicate de Curte și ca urmare a obligației Comisiei de a lua în considerare orice informație suplimentară furnizată de statul membru în temeiul principiilor proporționalității și cooperării loiale cu statele membre în toate etapele procedurii de corecție financiară. De asemenea, este posibil ca statele membre să nu furnizeze întotdeauna toate dovezile necesare în termenele stabilite sau imediat, ceea ce complică și mai mult procedura.

Comisia prezintă în RAA o situație privind evoluția diferitelor proceduri de corecție financiară necesare pentru exercițiile contabile anterioare (a se vedea RAA pe 2020 al DG REGIO, p. 50-51).

49. Comisia trebuie să respecte criteriile stricte stabilite de colegiutor în RDC pentru corecțiile financiare nete și să urmeze toate procedurile contradictorii necesare, în conformitate cu obligațiile legale și cu standardele internaționale de audit, înainte de a putea aplica corecții financiare, inclusiv corecții nete. Prin urmare, Comisia nu poate confirma dacă respectivele corecții financiare suplimentare solicitate ar trebui să fie nete sau nu înainte de finalizarea procedurii de corecție financiară. Acest lucru depinde de o analiză atentă și de confirmarea finală a deficienței grave, astfel cum este definită în regulament, ținând seama de orice informații suplimentare furnizate de statul membru în cursul procedurii de corecție financiară, inclusiv cu privire la măsurile luate, precum și de aplicabilitatea condițiilor stabilite de colegiutor pentru corecțiile financiare nete în temeiul articolului 145 alineatul (7) din RDC.

Răspunsul comun al Comisiei la punctele 50 și 51:

Comisia observă că estimarea sa privind nivelul de eroare (ICP) prezentată în rapoartele anuale de activitate ale DG REGIO și DG EMPL pentru 2019 și 2020 este exprimată sub forma unui interval care include riscuri maxime (a se vedea punctul 60). Deși se situează sub nivelul de eroare estimat de Curte, acest interval se încadrează în intervalul calculat de Curte pentru declarațiile de asigurare din 2019 și 2020.

Prin urmare, Comisia este convinsă că evaluarea sa detaliată bazată pe o combinație de activități de audit documentar și la fața locului care acoperă diferitele programe și pachete de asigurare individuale, în funcție de riscurile atribuite acestora, îi permite să stabilească o estimare rezonabilă și corectă a ratelor de eroare pentru fiecare program și, cumulativ, pentru toate programele.

Explicații suplimentare sunt furnizate în răspunsurile Comisiei la punctele de mai jos.

51. Indicatorii-cheie de performanță publicați sunt confirmați de directorul general pentru cheltuielile relevante suportate în anul de raportare. Aceștia reprezintă o estimare a riscului global la momentul plății pentru programele de coeziune cumulați la momentul publicării lor și ținând seama de toate informațiile disponibile la momentul respectiv.

53. Având în vedere raportul cost-eficacitate al auditurilor, precum și resursele disponibile, Comisia își desfășoară activitatea de reeefectuare a auditurilor pe bază de eșantion. Aceasta își selectează eșantioanele de operațiuni care urmează să fie reauditare pe baza riscurilor identificate. De asemenea, Comisia selectează, acolo unde este relevant și posibil, diferite tipuri de operațiuni din eșantionul autorității de audit sau, în anumite cazuri, poate selecta, alternativ, o parte a eșantionului său în mod aleatoriu din eșantionul auditat de autoritatea de audit.

Cu toate acestea, nu este întotdeauna fezabil să se acopere toate tipurile de operațiuni, având în vedere structura eșantionului autorității de audit: dimensiunea eșantioanelor Comisiei ar crește în mod semnificativ, iar activitatea de audit necesară nu ar putea fi gestionată.

Comisia subliniază, de asemenea, că în fiecare an există doar câteva cazuri în care autoritățile de audit grupează mai multe programe într-un eșantion comun.

55. Atunci când Comisia detectează erori suplimentare în eșantionul supus reefectuării auditurilor, procedurile de audit continuă să evalueze în mod sistematic dacă astfel de erori pot reapărea în restul eșantionului

autorității de audit. Acest lucru se realizează fie printr-o analiză documentară efectuată de Comisie, fie, mai frecvent, printr-o activitate suplimentară de audit solicitată de Comisie autorității de audit, pe baza unei înțelegeri comune a problemei și a motivelor pentru care autoritatea de audit ar trebui să își verifice activitatea de audit anterioară. Astfel, Comisia ia în mod sistematic măsuri pentru a se asigura că alte erori similare, susceptibile de a fi prezente în restul eșantionului autorității de audit, sunt investigate în continuare, fie prin intermediul evaluării sale, fie de către autoritatea de audit (a se vedea, de asemenea, răspunsul Comisiei la punctul 56). Prin urmare, Comisia consideră că abordarea sa permite obținerea unei asigurări rezonabile potrivit căreia nicio eroare materială nu rămâne nedetectată în partea rămasă din eșantionul autorității de audit.

56. Scopul auditurilor de conformitate ale Comisiei este de a obține o asigurare rezonabilă prin intermediul reefectuării auditurilor – efectuată în mod necesar pe baza unui eșantion din cauza constrângerilor legate de timp și de resurse; a se vedea răspunsul Comisiei la punctul 30 – potrivit căreia ratele de eroare raportate de autoritatea de audit sunt fiabile sau nu prezintă denaturări semnificative. Abordarea Comisiei pentru a obține o astfel de asigurare rezonabilă include elemente de soluționare a riscului de nedetectare (cum ar fi analiza riscurilor), dar nu poate reduce la zero un astfel de risc de nedetectare, ceea ce, de asemenea, nu ar fi eficient din punctul de vedere al costurilor, în special în cazurile în care un astfel de risc nu este evaluat ca fiind semnificativ. Atunci când persistă îndoieli, Comisia utilizează un risc maxim pentru program, având în vedere calculul indicatorilor-cheie de performanță (a se vedea răspunsul Comisiei la punctul 60).

În ceea ce privește cazurile de erori considerate de Comisie drept nerecurente, Comisia a analizat cu atenție natura și cauzele profunde ale fiecărei astfel de erori, având în vedere caracteristicile operațiunilor neauditare. Pe baza acestei activități, Comisia a concluzionat că probabilitatea și/sau impactul posibil al unor astfel de erori în restul eșantionului autorității de audit este scăzut.

Caseta 4 – Audituri de conformitate – erori suplimentare au rămas nedetectate și necorectate

În cursul auditului său de conformitate cu privire la pachetul de asigurare citat de Curte, Comisia a detectat erori suplimentare în trei operațiuni și a revizuit ratele de eroare în consecință. Autorităților naționale li s-a solicitat, de asemenea, să verifice din nou partea rămasă din eșantionul autorității de audit care nu a fost auditată de Comisie, având în vedere aceste trei erori. După raportul final de audit al Comisiei, statul membru a pus în aplicare corecțiile financiare suplimentare solicitate.

În ceea ce privește rezultatele auditului ulterior al Curții pentru declarația de asigurare din 2018, Comisia subliniază că trei dintre erorile suplimentare cu cel mai mare impact au fost legate de o problemă sistemică deja detectată de Comisie în cursul auditului său de sistem anterior și pentru care au fost luate măsuri corective. În plus, serviciile Comisiei au întreprins, de asemenea, acțiuni de monitorizare în cazul tuturor celorlalte constatări ale Curții acceptate de Comisie. Ratele de eroare au fost revizuite în continuare, au fost propuse noi corecții individuale, iar autoritățile naționale au fost invitate să verifice din nou partea rămasă din eșantionul autorității de audit care nu a fost auditată de Curte și de Comisie, având în vedere aceste constatări suplimentare.

Rezultatele controalelor solicitate au fost raportate de statul membru în iunie 2021. Ca parte a procedurilor sale diligente de monitorizare, auditorii Comisiei sunt în prezent în contact cu autoritățile naționale pentru a obține informații detaliate cu privire la activitatea desfășurată. De asemenea, au fost lansate consultări interne cu alte servicii ale Comisiei pentru a asigura interpretarea și abordarea corectă în ceea ce privește anumite aspecte complexe legate de ajutoarele de stat.

În cazul în care acest lucru este justificat, serviciile Comisiei vor lua măsuri suplimentare, inclusiv revizuirea ratelor de eroare și/sau aplicarea de măsuri corective suplimentare.

58. Comisia subliniază utilitatea examinărilor documentare pe care le efectuează pentru fiecare program și pachet de asigurare în parte în cadrul abordării sale privind auditul. Această abordare este deosebit de eficientă și are sens pentru programele despre care s-a constatat că raportează rate de eroare scăzute fiabile de la an la an. Examinările documentare sunt completate de misiuni de stabilire a faptelor și de o revizuire aprofundată a documentelor de lucru în unele cazuri. De asemenea, acestea permit identificarea riscurilor având în vedere reefectuările suplimentare ale auditurilor la fața locului (a se vedea răspunsul Comisiei la punctele 25, 26 și 30).

În conformitate cu această abordare diferențiată, Comisia nu consideră că erorile identificate prin auditurile de conformitate în unele programe și în unele state membre apar în mod necesar și în alte programe neauditate și în alte state membre.

Cu toate acestea, auditurile de conformitate privind programele sau autoritățile cu risc mai scăzut au arătat că și în astfel de cazuri pot fi identificate erori suplimentare. Prin urmare, Comisia a luat în considerare aceste informații la calcularea nivelului maxim de risc din RAA pentru programele în cauză.

59. Comisia instituie proceduri de audit pentru a obține o asigurare rezonabilă dacă ratele de eroare raportate de 122 de autorități de audit cu privire la 418 programe sunt sau nu acceptabile și dacă există indicii că nivelurile semnificative de eroare pot rămâne la nivelul fiecărui program operațional. Comisia consideră că abordarea sa este adecvată scopului asigurării.

În ceea ce privește indicatorii-cheie de performanță privind legalitatea și regularitatea, raportați la nivel de DG în RAA, Comisia adoptă o abordare prudentă pentru calculul său, care ia în considerare toate ratele de eroare confirmate la acea dată (marea majoritate a cazurilor) și cuantumul maxime ale erorilor pentru auditurile vizate de proceduri contradictorii la momentul semnării. În plus, serviciile Comisiei au publicat în ultimele trei RAA o valoare maximă a ICP privind legalitatea și regularitatea, ținând seama de toate incertitudinile posibile și de informațiile neconfirmate la momentul semnării RAA.

Prin urmare, Comisia este convinsă că ICP și valoarea maximă publicate în RAA reprezintă o estimare rezonabilă și corectă a riscului pentru buget în ceea ce privește cheltuielile relevante din cursul exercițiului, pe baza tuturor informațiilor disponibile la momentul semnării RAA și în contextul unei perioade de programare multianuală (a se vedea, de asemenea, răspunsurile Comisiei la punctele 50, 51, 55 și 56).

60. Începând din 2019, riscul la momentul plății pentru domeniul coeziunii este prezentat cu cea mai mică și cea mai mare valoare atât în RAA, cât și în RAGP pentru fiecare fond, pentru fiecare politică și pentru întreaga Comisie.

61. Comisia ia act de faptul că crearea DAC va permite alinierea și armonizarea în continuare a abordării pentru toate fondurile aflate sub responsabilitatea noului serviciu comun de audit.

Comisia și-a exprimat opiniile cu privire la utilitatea examinărilor documentare pentru procesul său de asigurare (a se vedea răspunsul Comisiei la punctele 25, 26, 30 și 58). De asemenea, Comisia este de

acord că un risc de nedetectare este inerent oricărei practici de audit și poate fi atenuat într-o anumită măsură prin procedurile de audit în vigoare, dar nu poate fi niciodată eliminat în totalitate.

62. Faptul că unele criterii de eligibilitate pot fi evaluate numai la închiderea programului este inerent cadrului multianual și normelor RDC. Comisia cunoaște aceste criterii și riscurile aferente și reflectă acest lucru în abordarea sa pentru închiderea perioadei de programare.

La momentul întocmirii conturilor anuale, cheltuielile declarate nu pot fi considerate ca fiind potențial neconforme în ceea ce privește astfel de criterii de eligibilitate care pot fi evaluate doar ulterior sau la închidere. În consecință, la momentul întocmirii RAA, nu poate exista nicio neregulă potențială care să fie detectată și raportată, iar Comisia nu are nicio bază pentru a lua în considerare astfel de riscuri viitoare pentru ratele sale anuale de eroare.

Comisia reiterează faptul că ratele de eroare raportate în RAA sunt confirmate pe baza tuturor informațiilor relevante disponibile la momentul semnării RAA (a se vedea anexa 5 la RAA ale direcțiilor generale, paginile 43 și 58 pentru REGIO și, respectiv, EMPL, precum și răspunsul Comisiei la punctele 28, 56 și 59).

63. Responsabilitatea directorului general în calitate de ordonator de credite este de a se asigura că plățile efectuate în cursul exercițiului, la nivelul programelor operaționale, nu sunt afectate de niveluri semnificative de eroare. În cadrul politicii de coeziune, directorii generali formulează, prin urmare, rezerve la nivel de program sau, pentru a ține seama de proporționalitate, la nivelul părții din program în cauză (organism prioritar sau intermediar) pentru cheltuielile plătite în cursul anului calendaristic.

67. Comisia subliniază că rezervele se bazează pe informațiile disponibile la momentul semnării RAA, inclusiv pe impactul deficiențelor sau al evaluărilor anterioare asupra celor mai recente rate de eroare raportate și a opiniilor de audit. De exemplu, în raportul său anual de activitate pe 2020, DG EMPL afirmă în mod clar că patru rezerve se bazează pe deficiențe sau îndoieli cu privire la fiabilitatea ratelor de eroare raportate în anii anteriori și nu au fost soluționate la momentul primirii noilor pachete de asigurare. Prin urmare, DG EMPL a formulat rezerve cu privire la aceste programe, în pofida rezultatelor pozitive raportate în pachetul de asigurare de către autoritățile de audit în cauză. Cu toate acestea, este de înțeles că, la momentul semnării RAA, Comisia nu poate anticipa rezultatele auditurilor viitoare care nu au avut încă loc.

Caseta 5 – DG EMPL – Formularea rezervelor se realizează în absența unor informații complete

Verificarea legalității și regularității este un exercițiu continuu, până la închidere.

RAA oferă o asigurare rezonabilă la momentul semnării (30 aprilie a fiecărui an) pentru cheltuielile relevante din anul de raportare, astfel cum se prevede în Regulamentul financiar. Acest lucru nu aduce atingere informațiilor ulterioare obținute în special din auditurile care se efectuează ulterior.

În cazul specific menționat de Curte, serviciile Comisiei nu au formulat rezerve cu privire la program la momentul semnării RAA, întrucât cea mai recentă RTER raportată nu depășea 2 %, iar Comisia nu dispunea de nicio indicație cu privire la deficiențe anterioare. S-a întâmplat ca auditul ulterior al Comisiei să descopere erori care nu au fost detectate de autoritatea de audit, ceea ce a ridicat RTER peste 2 %.

Totuși, nu se întâmplă întotdeauna acest lucru, iar serviciile Comisiei nu pot emite prejudecăți privind nivelul ratelor de eroare definitive în urma auditurilor ulterioare.

Prin urmare, în acest caz particular citat de Curte, o rezervă nu ar fi fost justificată la momentul semnării RAA. În plus, RTER aferentă acestui PO pentru exercițiul financiar 2017/2018 a fost actualizată efectiv de DG EMPL în următorul RAA la 4,38 % pentru a reflecta rezultatele auditului

efectuat, iar după confirmarea punerii în aplicare a corecțiilor financiare suplimentare necesare, RTER a fost ulterior ajustată din nou la 2 %.

69. Comisarilor sunt informați cu privire la pregătirea și conținutul RAA înainte de semnarea acestora de către ordonatorul de credite delegat.

71. Evaluarea calității proiectelor de rapoarte anuale de activitate este un proces atent și structurat, care implică contacte extinse între serviciile centrale și direcțiile generale de resort. Serviciile centrale verifică respectarea instrucțiunilor, calitatea informațiilor furnizate și coerența evaluării efectuate cu informațiile subiacente. Acestea beneficiază de sprijinul altor servicii, inclusiv al Serviciului de Audit Intern, în ceea ce privește corectitudinea informațiilor referitoare la activitatea de audit a IAS.

Reuniunile în scopul evaluării *inter pares* sunt organizate pentru a asigura coerența atunci când se abordează probleme similare la nivelul grupurilor de direcții generale.

Deși fiecare ordonator de credite delegat își păstrează dreptul de proprietate asupra raportului său anual de activitate și are ultimul cuvânt în privința acestuia, direcțiile generale sunt invitate să ia în considerare observațiile și comentariile care rezultă din evaluarea calității și din orice evaluare *inter pares* pentru a îmbunătăți proiectul de RAA.

73. În RAGP, Comisia utilizează riscurile la momentul plății prezentate de direcțiile generale în rapoartele lor anuale de activitate care au făcut obiectul unei evaluări atente și structurate a calității (a se vedea punctul 71). După cum se explică în răspunsul Comisiei la punctul 60, RAGP prezintă o valoare mai mică, precum și o valoare mai mare pentru riscul la momentul plății fondurilor în domeniul politicii de coeziune, corespunzând estimării maxime a riscului (scenariul cel mai pesimist). Comisia consideră că acest interval al riscului la momentul plății reprezintă cea mai bună estimare pentru a exprima expunerea pentru bugetul UE.

74. Comisia consideră că instrucțiunile detaliate și orientările adresate serviciilor și evaluarea calității de către serviciile centrale asigură faptul că informațiile și datele conținute în RAA reprezintă o sursă relevantă și fiabilă pentru RAGP.

RAGP face obiectul unui proces riguros de pregătire și de luare a deciziilor: sponsorizarea comună de către SG și BUDG, consultări între servicii și un proces colegial complet de adoptare, inclusiv reuniuni dedicate ale birourilor individuale ale comisarului.

În plus, serviciile centrale primesc orientări detaliate din partea Consiliului pentru gestiunea corporativă cu privire la conținutul și structura RAGP. Acest lucru se întâmplă în momente-cheie în pregătirea raportului: la începutul exercițiului și după evaluările *inter pares* ale RAA.

Pe baza procesului descris mai sus (a se vedea, de asemenea, răspunsurile Comisiei la punctele 71 și 73), Comisia consideră că informațiile furnizate în RAGP sunt relevante și fiabile.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

75. După cum a recunoscut și Curtea, regulamentul prevede că acceptarea conturilor și evaluarea legalității și regularității cheltuielilor sunt două exerciții distincte. Verificarea ratelor de eroare se bazează pe pachetele de asigurare în ansamblul lor, în special pe rapoartele anuale de control și pe opiniile de audit ale autorităților de audit.

76. Comisia și-a dezvoltat sistemul de asigurare pentru a le permite directorilor generali să obțină asigurări pentru fiecare dintre cele 418 programe operaționale individuale, în conformitate cu obligația care le revine în calitate de ordonatori de credite delegați. Comisia consideră că abordarea sa este adecvată scopului său privind asigurarea, ținând seama de echilibrul necesar care trebuie atins

între obiectivele sale (asigurare), mijloacele de realizare a acestuia (resurse și timp disponibil) și numărul de pachete de asigurare/programe care urmează să fie revizuite.

În ceea ce privește indicatorii-cheie de performanță privind legalitatea și regularitatea, raportați la nivel de DG în RAA, Comisia adoptă o abordare prudentă pentru calculul său, luând în considerare toate ratele de eroare confirmate la acea dată și cunoscutele maxime ale erorilor atunci când auditurile sunt vizate de proceduri contradictorii la momentul semnării. Serviciile Comisiei au publicat astfel în ultimele trei RAA o valoare maximă a acestui ICP, ținând seama de toate incertitudinile posibile și de informațiile neconfirmate la momentul semnării RAA.

Prin urmare, Comisia este convinsă că ICP și valoarea maximă publicate în RAA reprezintă o estimare rezonabilă și corectă a riscului pentru buget în ceea ce privește cheltuielile relevante din cursul exercițiului, pe baza tuturor informațiilor disponibile la momentul semnării RAA și în contextul unei perioade de programare multianuale (a se vedea, de asemenea, răspunsurile Comisiei la punctele 50, 51, 55 și 56).

77. Cadrul de reglementare pentru perioada 2014-2020 [articolul 139 alineatul (5) din RDC] separă, într-adevăr, în mod explicit aspectele legate de legalitate și regularitate de acceptarea conturilor. În consecință, Comisia nu dispune de niciun temei juridic pentru a nu accepta conturile din cauza ratei de eroare reziduale semnificative și/sau a cheltuielilor neconforme cu reglementările necorectate, care rămân în conturile certificate. Cu toate acestea, după acceptarea conturilor, Comisia își continuă activitatea cu privire la orice problemă nesoluționată legată de legalitate și regularitate, cu respectarea deplină a condițiilor de reglementare. Aceasta înseamnă că, în continuare, Comisia poate întrerupe plata soldului conturilor acceptate, în cazul în care este pozitiv sau, mai frecvent, poate emite imediat ordinul de recuperare rezultat și, ulterior, poate iniția o procedură de corecție financiară, de exemplu ca urmare a verificărilor sale privind regularitatea, în conformitate cu articolele 144 și 145 din RDC. Comisia consideră că, pe lângă procesul de acceptare a conturilor, aceste etape ulterioare protejează bugetul UE (a se vedea răspunsul Comisiei la punctul 77).

Comisia ia act de faptul că, în perioada 2021-2027, regulamentul o obligă să respingă conturile prezentate dacă eroarea reziduală aferentă rămâne mai mare de 2 % (a se vedea răspunsul Comisiei la recomandarea 1).

Recomandarea 1 – Comisia ar trebui să propună o revizuire legislativă pentru a se asigura că procentul reținut la plată este protejat în mod adecvat înainte de a fi deblocat

Comisia nu acceptă această recomandare.

În RDC pentru perioada 2021-2027, care a fost recent adoptat de colegiitor, se prevede o reținere de 5 % până la acceptarea conturilor anuale, cu respectarea unei noi condiții menite să protejeze și mai mult bugetul UE. Această condiție impune statelor membre să efectueze corecțiile necesare pentru a reduce rata de eroare reziduală privind legalitatea și regularitatea cheltuielilor incluse în conturi la 2 % sau mai puțin înainte de transmiterea conturilor către Comisie [a se vedea articolul 98 alineatul (5) din RDC pentru perioada 2021-2027]. În caz contrar, conturile nu sunt admisibile, iar Comisia nu poate debloca reținerea plăților. În plus, există în continuare posibilitatea legală de a întrerupe plata soldului, dacă este pozitiv, și deblocarea procentului de 5 % reținut din conturile acceptate [sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 96 alineatul (1) din noul RDC].

În plus, cadrul juridic pentru perioada 2021-2027 continuă să furnizeze Comisiei instrumentele juridice ulterioare necesare pentru a proteja bugetul UE atunci când sunt identificate nereguli în conturile acceptate (corecții financiare) și a modificat condițiile pentru corecțiile financiare nete [a se vedea articolul 104 alineatul (1) litera (b) din RDC 2021-2027].

Comisia subliniază, de asemenea, că o condiționare a acceptării conturilor de finalizarea evaluării privind legalitatea/regularitatea, astfel cum a sugerat Curtea, ar încetini în mod semnificativ procesul anual de verificare a conturilor desfășurat de Comisie.

78. Comisia intenționează să realizeze un echilibru între obiective (asigurare), mijloacele de realizare a acestuia (resursele și timpul disponibil) și numărul de programe care urmează să fie revizuite (peste 300 de pachete de asigurare care acoperă 418 programe în fiecare an).

Comisia subliniază utilitatea examinărilor documentare pe care le efectuează pentru fiecare program în parte în fiecare an. Această abordare este deosebit de eficientă și suficientă pentru programele despre care s-a constatat că raportează rate de eroare scăzute fiabile, de la an la an. Pentru astfel de programe, repetarea reefectuării auditurilor de către Comisie de la an la an nu ar constitui o utilizare eficientă a resurselor de audit.

Comisia examinează în detaliu conținutul fiecărui pachet de asigurare și evaluează calitatea și exhaustivitatea informațiilor furnizate, luând în considerare toate informațiile de audit cumulate disponibile. Aceasta verifică în special metodele de eșantionare utilizate, calcularea ratelor de eroare raportate, modul în care au fost evaluate problemele identificate și concluziile la care au ajuns autoritățile de audit. Comisia revizuieste chiar și unele dosare în cursul unor astfel de examinări documentare care sunt completate de misiuni de stabilire a faptelor la fața locului pentru a clarifica faptele, atunci când este necesar.

Prin urmare, examinările documentare permit Comisiei să obțină, pe baza experienței sale cumulate în ceea ce privește autoritățile de audit și programele, un anumit nivel de asigurare pentru toate programele operaționale și cheltuielile aferente. Acestea pot aborda, de asemenea, unele probleme legate de legalitate și regularitate și sunt completate de misiuni de stabilire a faptelor și de o analiză aprofundată a documentelor de lucru în unele cazuri; acestea permit identificarea riscurilor având în vedere reefectuările suplimentare ale auditurilor la fața locului (a se vedea răspunsurile Comisiei la punctele 25, 26 și 30).

79. Astfel cum se menționează în strategia de audit a Comisiei, activitatea de audit se concentrează asupra autorităților de audit cărora Comisia nu a fost încă în măsură să le acorde un nivel adecvat de încredere, în cazul cărora s-a efectuat o examinare limitată până în prezent sau au apărut noi riscuri. Cu toate acestea, este nevoie de un anumit nivel de implicare a altor autorități de audit în activitatea de audit, ceea ce va asigura acoperirea în timp a principalelor autorități de audit. Acest aspect a fost luat în considerare la elaborarea planului de audit al Comisiei, în special în cazul DG EMPL în 2019 (a se vedea răspunsul Comisiei la punctul 36).

Noua direcție comună de audit pentru coeziune (DAC) se va asigura că va documenta în continuare și va prezenta în mod clar modul în care au fost aplicate evaluarea riscurilor și alte criterii pentru stabilirea planului său de audit.

80. Ținând seama de nevoia de echilibru menționată în răspunsul la punctul 78 de mai sus, Comisia este de acord că documentația de audit ar trebui îmbunătățită în unele cazuri. Noul serviciu comun de audit pentru coeziune se va asigura că toți auditorii respectă cerințele existente.

În ceea ce privește cele două cazuri semnalate de Curte, Comisia observă că, într-un caz, problema are un impact financiar limitat asupra riscului rezidual, astfel cum a fost recalculat de Comisie, și că al doilea caz poate necesita o evaluare suplimentară, astfel cum se explică în răspunsurile sale la punctele 39 și 40.

81. În temeiul articolului 75 alineatul (2a) din RDC, Comisia trebuie să își finalizeze raportul de audit în termen de 3 luni, pe baza informațiilor de care dispun auditorii în etapa respectivă.

În general, autoritățile statelor membre pun în aplicare corecțiile recomandate de Comisie în rapoartele sale de audit, în urma unui schimb de argumente în cadrul procedurilor contradictorii, pentru a reutiliza fondurile astfel deblocate pentru alte proiecte eligibile [posibilitate prevăzută la articolul 145 alineatul (5) din RDC].

În cazul unui dezacord continuu, Comisia trebuie să evalueze, în faza de monitorizare, toate informațiile suplimentare sau faptele noi furnizate de statul membru ca răspuns la raportul final de audit, întrucât Comisia are obligația de a coopera loial cu statele membre, astfel cum a reamintit CJUE în numeroase hotărâri privind procedurile de corecție financiară ale Comisiei.

Același lucru este valabil și pentru monitorizarea de către Comisie a rezultatelor auditurilor din rapoartele Curții de Conturi Europene, atunci când statele membre furnizează elemente de probă suplimentare în acest proces (se vedea răspunsul Comisiei la punctele 45 și 46).

82. Comisia recunoaște că procedurile de corecție financiară sunt îndelungate și complexe. Dispozițiile de reglementare (articolul 145 din RDC) obligă Comisia să urmeze anumite etape procedurale înainte de a lua o decizie finală cu privire la orice posibilă corecție financiară. În conformitate cu principiile proporționalității și cooperării loiale, Comisia este, de asemenea, obligată să ia în considerare eventuale informații suplimentare furnizate de statul membru în orice etapă a procedurii de corecție financiară.

În ceea ce privește corecțiile financiare nete, Comisia trebuie, de asemenea, să respecte criteriile stricte pentru astfel de corecții stabilite de colegiul la articolul 145 alineatul (7) din RDC, care impun o analiză atentă a deficienței semnificative, astfel cum este definită în regulamentul, precum și a măsurilor luate de statul membru, ținând seama de informațiile suplimentare obținute pe parcursul întregii proceduri de corecție financiară. Prin urmare, Comisia nu poate confirma dacă respectivele corecții financiare suplimentare solicitate ar trebui să fie nete sau nu înainte de finalizarea acestei proceduri (a se vedea răspunsul Comisiei la punctele 47 și 49).

83. Faptul că unele criterii de eligibilitate pot fi evaluate numai la închiderea programului este inerent cadrului multianual și normelor RDC. La momentul întocmirii conturilor anuale, cheltuielile declarate nu pot fi considerate ca fiind potențial neconforme în ceea ce privește astfel de criterii de eligibilitate care pot fi evaluate doar ulterior sau la închidere. În consecință, la momentul întocmirii RAA, nu poate exista nicio neregulă potențială care să fie detectată și raportată, iar Comisia nu are nicio bază pentru a lua în considerare astfel de riscuri viitoare pentru ratele sale anuale de eroare.

Comisia reiterează faptul că ratele de eroare raportate în RAA sunt confirmate pe baza tuturor informațiilor relevante disponibile la momentul semnării RAA (a se vedea anexa 5 la RAA ale direcțiilor generale, paginile 43 și 58 pentru REGIO și, respectiv, EMPL, precum și răspunsul Comisiei la punctele 28, 56 și 59).

La închidere, Comisia va examina în mod sistematic fiecare program pentru a se asigura că nivelul cheltuielilor neconforme cu reglementările este sub pragul de semnificație. Pentru programele din perioada 2014-2020, procesul de închidere urmează să înceapă în 2025.

Recomandarea 2 – Comisia ar trebui să își îmbunătățească activitatea de audit, documentația de audit și procesul de examinare

Comisia acceptă parțial această recomandare.

(a) Comisia acceptă partea (a) a recomandării.

În conformitate cu strategia de audit a Comisiei, planul de audit se bazează pe rezultatele evaluării riscurilor. Cu toate acestea, în conformitate și cu standardele internaționale de audit și cu

recomandările anterioare, sunt luate în considerare și alte criterii, cum ar fi monitorizarea și acoperirea în timp a principalelor autorități de audit.

În cadrul noii direcții comune de audit pentru coeziune (DAC), Comisia consolidează suplimentar pista de audit pentru stabilirea planului de audit, inclusiv legături clare cu rezultatele evaluării riscurilor, precum și cu alte criterii relevante.

Răspunsul comun al Comisiei la părțile (b) și (c) din recomandarea 2:

Comisia acceptă părțile (b) și (c) din recomandare.

În continuarea practicii sale anterioare, Comisia consolidează în continuare pista de audit și procesul de examinare a activității de audit desfășurate, pentru a se asigura că listele de verificare și alte documente de audit sunt suficient de detaliate pentru a permite o examinare, inclusiv de către un auditor extern.

În cadrul DAC nou create, Comisia revizuieste și armonizează în prezent metodologia de audit, acoperind, de asemenea, pista de audit și procesul de examinare.

(d) Comisia nu acceptă partea (d) din recomandare.

Comisia prezintă în fiecare an, în raportul său anual de activitate (RAA), ratele de eroare confirmate pentru exercițiul contabil precedent pentru toate programele operaționale și le indică pe cele pentru care activitatea de audit este încă în desfășurare. În astfel de cazuri, Comisia comunică cu statul membru cu privire la ratele de eroare reziduală recalulate în cadrul rapoartelor de audit date. Rata de eroare confirmată este apoi prezentată în scrisoarea de închidere a auditului sau, după caz, într-o decizie a Comisiei privind corecția financiară.

Comisia consideră că orice comunicare suplimentară separată în acest sens pentru peste 400 de programe pe o perioadă de implementare de zece ani ar crea o sarcină administrativă inutilă pentru serviciile sale.

84. Obiectivul stabilirii eșantionului de audit în cursul auditului de conformitate al Comisiei este de a evalua dacă Comisia se poate baza pe activitatea autorităților de audit și pe ratele de eroare raportate de acestea. Acest lucru se realizează în principal prin reeectuarea auditurilor privind operațiunile pe bază de eșantion, având în vedere raportul cost-eficacitate al auditului și resursele disponibile. Acesta, împreună cu revizuirea metodologiei de audit a autorității de audit, oferă o bază suficientă pentru a formula concluzii cu privire la fiabilitatea activității autorității de audit.

În plus, atunci când sunt detectate erori în eșantionul supus reeectuării auditurilor, procedurile de audit ale Comisiei prevăd continuarea evaluării în mod sistematic pentru a se stabili dacă astfel de erori pot reapărea în restul eșantionului autorității de audit.

Atât timp cât această evaluare și orice verificare conexă se află în desfășurare, RTER raportată ca parte a ICP privind legalitatea și regularitatea din RAA ține seama de această incertitudine. Acest lucru se reflectă în riscul maxim pentru programele în cauză și, prin urmare, aceste rate totale de eroare reziduală rămân neconfirmate până la finalizarea tuturor activităților.

85. Pe baza răspunsului său la punctul 84, Comisia consideră că aplică o abordare suficient de prudentă pentru a estima ICP confirmați de directorii generali pentru cheltuielile relevante din anul de raportare, în conformitate cu recomandările anterioare din raportul anual al Curții.

ICP din RAA reprezintă o estimare a riscului global la momentul plății pentru programele de coeziune luate împreună în momentul publicării lor și ținând seama de toate informațiile disponibile la momentul respectiv. Comisia observă că ICP includ un risc maxim, astfel cum au fost prezentați în rapoartele anuale de activitate pe 2019 și 2020 ale DG REGIO și DG EMPL. Deși se situează sub

nivelul estimat de Curte cu privire la rata de eroare, acest interval se încadrează în intervalul calculat de Curte pentru exercițiile aferente declarației de asigurare din ultimii doi ani.

Prin urmare, Comisia este convinsă că intervalul (ICP și valoarea maximă a acestuia) publicat în RAA reflectă o estimare rezonabilă și corectă a ratelor de eroare pentru fiecare program și cumulativ pentru toate programele, pe baza tuturor informațiilor disponibile la momentul semnării RAA.

86. În conformitate cu cadrul de reglementare pentru perioada 2014-2020, statele membre certifică cheltuielile și raportează rezultatele controalelor și auditurilor lor în pachetele de asigurare prezentate până la data de 15 februarie a fiecărui an.

Rezervele din RAA se bazează pe toate informațiile disponibile la momentul semnării RAA, inclusiv pe evaluarea impactului deficiențelor anterioare asupra celor mai recente rate de eroare raportate și a opiniilor de audit. De exemplu, în raportul său anual de activitate pe 2020, DG EMPL a afirmat în mod clar că patru rezerve s-au bazat pe deficiențe sau îndoieli cu privire la fiabilitatea ratelor de eroare raportate în anii anteriori și nu au fost soluționate la momentul primirii noilor pachete de asigurare, mai pozitive. În cazul în care există îndoieli sau riscuri identificate, Comisia aplică, prin urmare, o abordare prudentă pentru propriile sale raportări în RAA și estimează nivelul de risc pentru programele în cauză la o rată forfetară și formulează rezerve suplimentare atunci când este necesar.

Verificarea legalității și regularității cheltuielilor este un exercițiu continuu în perioada prevăzută în regulamentul pentru desfășurarea de audituri, în timp ce RAA oferă un instantaneu al situației la un moment dat (aprilie) pentru cheltuielile relevante din anul de raportare (cerința din Regulamentul financiar). La momentul semnării RAA, Comisia nu poate, în mod firesc, să anticipeze rezultatele auditurilor care au loc după această dată.

Recomandarea 3 – Comisia ar trebui să consolideze elementele principale ale informațiilor privind regularitatea furnizate în rapoartele anuale de activitate

Comisia acceptă parțial această recomandare.

(a) Comisia nu acceptă partea (a) din recomandare.

Comisia consideră că intervalul pentru ICP, inclusiv riscurile maxime prezentate în RAA, reprezintă o estimare rezonabilă și corectă a nivelului de eroare pentru cheltuielile relevante ale exercițiului, luând în considerare toate informațiile disponibile la momentul semnării și orice incertitudine potențială rămasă pentru unele programe.

În conformitate cu această abordare diferențiată, Comisia nu consideră că erorile identificate prin auditurile de conformitate în unele programe și în unele state membre apar în mod necesar și în alte programe neauditare și în alte state membre.

(b) Comisia acceptă partea (b) din recomandare.

În cele mai recente RAA (care nu fac obiectul auditului Curții), Comisia s-a străduit să explice, într-o scurtă prezentare cu ilustrații și exemple, modul în care direcțiile generale obțin o asigurare rezonabilă pentru fiecare program. RAA descrie deficiențele anterioare constatate în ceea ce privește ratele de eroare raportate și sistemele de gestiune și control, precum și măsurile aplicate pentru îmbunătățirea situației (a se vedea prezentările de la paginile 27-30 din RAA al DG REGIO și de la paginile 45-53 din RAA al DG EMPL și anexele 7B și 7O și 7 din RAA pe 2020 ale DG REGIO și, respectiv, DG EMPL).

De asemenea, Comisia va continua să prezinte în mod clar în anexa 5 la RAA „criteriile de semnificație” pentru stabilirea rezervelor, luând în considerare cele mai recente informații furnizate în pachetele de asigurare, inclusiv ratele de eroare raportabile (a se vedea paginile 44 și, respectiv, 58 din anexele la RAA pe 2020 ale DG REGIO și DG EMPL).

Răspunsul comun al Comisiei la punctele 87 și 88:

Comisia consideră că instrucțiunile detaliate și orientările oferite serviciilor și evaluarea calității efectuată de serviciile centrale asigură faptul că estimările furnizate în RAA și agregate în RAGP reprezintă o imagine rezonabilă și corectă a riscului la momentul plății pentru cheltuielile relevante ale exercițiului.

RAGP face obiectul unui proces riguros de pregătire și de luare a deciziilor: sponsorizarea comună de către SG și BUDG, consultări între servicii și un proces colegial complet de adoptare, inclusiv reuniuni dedicate ale birourilor individuale ale comisarului. În plus, serviciile centrale primesc orientări detaliate din partea Consiliului pentru gestiunea corporativă cu privire la conținutul și structura RAGP. Acest lucru se întâmplă în momente-cheie în pregătirea raportului: la începutul exercițiului și după evaluările *inter pares* privind RAA (a se vedea, de asemenea, răspunsurile Comisiei la punctele 71, 73 și 74).

Recomandarea 4 – Serviciile centrale ar trebui să primească instrucțiuni pentru elaborarea raportului anual privind gestiunea și performanța de la entitatea care își asumă responsabilitatea pentru acesta, și anume de la colegiul comisarilor

Comisia acceptă parțial această recomandare.

Comisia consideră că, având în vedere procesul în vigoare pentru elaborarea sa (a se vedea răspunsurile sale la punctele 71-74), conținutul RAGP este relevant și fiabil.

Comisia va examina modul în care principalele orientări furnizate de Consiliul pentru gestiunea corporativă serviciilor centrale cu privire la conținutul și structura RAGP ar putea fi consolidate în continuare în anii următori și va reaminti rolurile și responsabilitățile în pregătirea și revizuirea RAA și în pregătirea RAGP, astfel cum se prevede în mecanismele de guvernare ale Comisiei.

Consiliul pentru gestiunea corporativă, aflat la vârful structurii de guvernare corporativă a Comisiei, supraveghează pregătirea RAGP și, prin urmare, este organismul adecvat pentru a furniza orientări cu privire la conținutul raportului. Cabinetul președintelui și al comisarului responsabil cu bugetul, în calitate de observatori în cadrul Consiliului pentru gestiunea corporativă, iau parte la aceste discuții.